

gennemføres overalt i Overensstemmelse med det ministerielle Cirkulære af 1910. Dernæst er der Opsigelsesretten. En Tjenestemand kan opsiges sin Stilling, med fornødent Varsel naturligvis; tidligere var det kun nogle af Tjenestemændene, der overhovedet havde Ret til at opsiges deres Stilling, medens andre skulde ansøge om at faa Lov til at fratræde deres Stilling. Og denne Ansøgning kunde afslaaes. Nu skal enhver Tjenestemand have Ret til at opsiges sin Stilling med fornødent Varsel, forsaavidt der ikke i den paagældende Etats Lov bestemmes anderledes. En Tjenestemand, f. Eks. Lokomotivfyrbøder, har hidtil i hele og halve Aar kunnet fungere i en højere Stilling, f. Eks. som Lokomotivfører, uden særligt Vederlag. Nu træffes der den Bestemmelse, at en saadan Tjenestemand faar Halvdelen af Differencen mellem begge Stillingers Grundløn, altsaa for en Lokomotivfyrbøders Vedkommende 390 Kr., naar han i et Aar fungerer som Lokomotivfører. Det blandt Tjenestemændene længe nærede Ønske om Ret for en Tjenestemand til ved sin Organisations Tillidsmand at faa sig forsvaret under tjenstlige Klager imod Tjenestemanden er her foreslaaet gennemført. Jeg kan ikke tro andet, end at Tjenestemændene vil være overordentlig tilfredse med, at de nu endelig faar det gamle og, jeg mener retfærdige, Krav gennemført, at de ikke skal sidde alene og forsvare sig, men har Ret til at faa et Forsvar gennem Organisations Tillidsmand. Ogsaa paa mange andre Omraader er der i Afsnittet om de almindelige Bestemmelser taget Hensyn til Tjenestemændenes berettigede Krav, hvilket jeg beder Tjenestemændene tage med i Betragtning under Vurderingen af det foreliggende Lovforslags Værdi for dem. Ogsaa med Hensyn til Pensionen er der, som anført af den ærede Indleder, indført store Forbedringer; først og fremmest er der skabt Ensartethed i dette Forhold, medens man tidligere havde en hel Række Love med en Masse Variationer af Reglerne for Tjenestemændenes Pensioner. Og samtidig indføres der betydelige Forbedringer. Saaledes foreslaas det, at hele Enkepensionen overtages af Staten, medens Tjenestemændene tidligere, delvis i hvert Fald, selv har maattet sikre deres Enker Pension, ved den saakaldte „Overlevesesrente“. Ligeledes er Børne-

pensionen, som fremdeles udredes af Staten, undergaaet betydelige Forbedringer.

Det er mit Partis Opfattelse, at det nu er ønskeligt, om vi ved Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag om Løn og Arbejdsforhold for Statens Tjenestemænd kom til en Ordning, som var stabil, saa der kunde tilvejebringes Ro og Tilfredshed i disse Forhold, og at Staten maa ofre, hvad der skal til, for at det kan naas. At Tjenestemændene under Krigens første Aar har været i høj Grad forurettede, fremgaar med tilstrækkelig Tydelighed af, at vi nu maa ofre ca. 60 Mill. Kr. aarlig for at tilvejebringe den nødvendige Forbedring af deres Kaar. Denne Kendsgerning, synes jeg, siger i Virkeligheden ganske tydeligt og klart, at Tjenestemændene under Krigens første Aar har faaet adskillige Millioner for lidt for deres Arbejde i Statens Tjeneste. Paa den anden Side haaber mit Parti, at Tjenestemændene i denne Lovs Gennemførelse vil se et Bevis paa Statens Villighed til at hidføre en retfærdig Ordning af deres Stilling, saaledes at den gensidige Tilfredshed mellem Staten og dens Tjenestemænd, som er en urokkelig Forudsætning for Statsmaskineriets rolige og stabile Gang, ved denne Lovs Ikrafttræden atter kan indtræde.

Med disse Ord skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling i Tinget.

Kofoed: Man har navnlig i de sidste Maaneder gentagne Gange i Pressen set Beklagelser over, at Lønningskommissionens Betænkning stadig lod vente paa sig, og man har ogsaa fra flere Sider fremsat ironiske Bemærkninger om den Langsomhed, hvormed denne Kommission arbejdede. Jeg haaber nu, at ogsaa vor Kritikere, naar de ser de mange Problemer, som denne Kommission har taget op til Undersøgelse, og om hvilke den, i hvert Fald for de flestes Vedkommende, har opnaaet at afgive en enstemmig Indstilling, vil indrømme, at den Kritik ikke har været berettiget, og at Arbejdets Tilendebringelse ikke kunde ventes i en væsentlig kortere Tid. Den Gang Kommissionen blev nedsat — det er jo nu snart 2 Aar siden — havde det vel i og for sig været muligt at fortolke Kommissionens Opgave saaledes, at vi havde begrænset Omfanget af vort